

mælk for en femmer. Men det er selvfølgelig også derfor, hr. Frank Aaen ikke ved det, det er jeg godt klar over, og det er dybt beklageligt. Det er i øvrigt kedeligt, hvis ikke kooperationen kan konkurrere med kapitalen. Det er jo uheldigt.

Det her lovforslag er ligesom det forrige et, som absolut ikke er afhængigt af EU, og det er jo herligt, at der er sådan nogle imellem. Til gengæld må man nok konstatere, at det trods alt er afhængigt af en udvikling, som kommer til os delvis udefra, og det er der jo ikke noget at gøre ved. Og den behøver da heller ikke at være dårlig.

Jeg synes, at det her generelt er et godt lovforslag. Min principielle overvejelse går på, at jeg opstiller sådan en rangskala over, hvilke grupper jeg ønsker at beskytte i det samfund her, og det har det her lovforslag noget med at gøre. Forbrugerne først, så de mindre, selvstændige erhvervsdrivende, dernæst erhvervslivet som helhed som nummer tre, pengeinstitutterne som nummer fire, og så det offentlige til sidst. Det er sådan den rækkefølge, jeg ønsker at tage hensyn til de grupper, som det her det egentlig handler om, i, og det synes jeg måske er forholdsvis vigtigt.

Forbrugerne har vi snakket om, det er det her med at stadig væk kunne handle for kontanter. Det har jeg måske nok også en eller anden tillid til, at erhvervslivet selv vil kontrollere eller sørge for sker. Men på den anden side kan man ikke være helt sikker. De elektroniske systemer kan faktisk blive så veludviklede, at det begrænser udbuddet af varer og indkøbsmuligheder. Og det er ikke godt for forbrugerne.

Men det kan også være uheldigt for nummer to på min liste, nemlig de selvstændige, de mindre handlende, hvis systemerne bliver så udviklede, at der ikke bliver plads til dem i dem, hvis man skal kunne handle all cards, som det hedder på engelsk.

Og det der med de mindre handlende er der også et andet element i, som jeg er lidt kritisk over for. Det er den kommission, som nu bliver mulig gennem betalingsmiddel og rabatordning. Den er jeg faktisk ikke så glad for. Den er jeg bange for også kan føre til noget uheldigt.

Det med at handle for kontanter har vi jo snakket om, og en tidligere ordfører har også gjort sig lidt morsom over, at specielt Venstres ordfører og senere De Konservatives talte så varmt om den danske krone. Det hører man jo ikke altid. Det er jo sandsynligvis nok den

europæiske euro, man skal kunne købe for om nogle få år. Men det går jeg så også ind for, at man skal kunne, hvis ikke vi har kroner længere.

Så mener jeg i øvrigt ikke, at Karthago skal ødelægges, men at vi altså skal have de her høringssvar noget før. Jeg ved ikke, hvad det er for en procedure, der forhindrer, at vi kan få høringssvar fra Erhvervsministeriet. Det er der altså andre ministerier, der er betydelig bedre til, og det begrænser altså vores muligheder for at arbejde grundigt med de her lovforslag.

Thorkild B. Frandsgaard (FRI):

Formålet med det beslutningsforslag her er jo enkelt. Det drejer sig om sikkerheden for dem, der betaler med betalingskort eller elektronisk betaling. Det er noget, som vi i Frihed 2000 kan støtte. Det skal være sådan med den udvikling, der er sket på det her område, at det offentlige skal være behjælpelig, hvis det kan være det, for de systemer er jo verdensomspændende. Men det er rigtigt, at vi her gør så meget som muligt for, at det er så sikkert som overhovedet muligt. Det vil vi støtte.

Der er dog en enkelt ting, som vi er betænkelige ved. Det er det, som er nævnt af flere ordførere. Det er, at det ikke længere er sådan, at alle forretninger skal modtage betaling i kontanter. Jeg ved godt, at i praksis – og det tror jeg vi alle ved herinde – får det nok ikke den store betydning, men hvorfor skal det så indføres i lovforslaget? Det ser vi meget gerne kan tages ud igen, men det kan vi tale om under udvalgsarbejdet. Jeg gentager: I praksis tror jeg ikke, det har meget at sige, men hvorfor skal det så være der?

Men for Frihed 2000 kan jeg sige, at vi vil gå ind i udvalgsarbejdet med et positivt syn på det her.

Erhvervsministeren (Pia Gjellerup):

Ja, jeg skal jo indledningsvis notere mig den store kærlighed til at kunne handle med kontanter. Og den kan jeg såmænd meget godt forstå, især i den udgave, hvor den opleves, som om at der vil være forretninger, der vil kunne nægte at handle med nogle, at når ekspedienterne, der plejede at tage imod kontanter, stod henne ved disken og så pludselig kunne sige: Næ, næ, dine penge vil vi ikke have. Det er det, der hedder utilbørlig optræden, som lovforslagets bemærkninger vistnok også præciserer, og